

Egenvurdering på emne- og programnivå

Emnenivå: Fylles ut av emneansvarlig (i dette tilfelle av faglærer)

Programnivå: Fylles ut av programstyreleder (fagkoordinator)

Emne/program	NOFI210/250/302: Norske runeinnskrifter (15 stp.) Dette kurset vart gjeve for dei tre emna NOFI210, NOFI250 og NOFI302. Undervisninga var felles for alle studentane som deltok, men eksamensordninga var i samsvar med dei enkelte emna. Det innebar at dei sju studentane i NOFI210 skreiv ei rettleidd semesteroppgåve, den eine studenten i NOFI250 ei rettleidd bacheloroppgåve, og dei to studentane i NOFI302 ei sjudagars heimeoppgåve utan rettleiing. For alle var eksamen avslutta med justerande munnleg.
År	2021 (vår)
Emneansvarlig/ Programstyreleder (fagkoordinator)	Emneansvarleg. Odd Einar Haugen Faglærer: Odd Einar Haugen – med støtte av Robert K. Paulsen (Bergen) og bidrag av Kristel Zilmer (Oslo), Michelle Waldispühl (Göteborg), Alicia Fornés (Barcelona), Paola Peratello (Verona) og Elisabeth Magin (Nottingham/Göttingen). Fagkoordinator: Frode H. Pedersen
Samlet vurdering av gjennomføringen av emnet/programmet	Det var elleve registrerte studentar på kurset (av desse tok ti eksamen) og fleire deltakande gjester, både lokalt og frå Oslo, Praha og Verona. Det er sjeldan at eg har hatt ei såpass stor og dertil dyktig gruppe studentar på eit kurs på 200- og 300-nivå. Eg tok ein kalkulert risiko ved å oppmode fire heilt ferske programstudentar i norrøn filologi til å delta under dispensasjon, og dette fungerte (til alt hell!) godt. Bakgrunnen var at eg hadde møtt dei under NORD100 i det føregåande semesteret og oppdaga kor motiverte dei var. Ettersom kurset gjekk digitalt gjennom heile semesteret og det var vanskeleg for studentane å få tilgang til biblioteksressursane med tanke på deira heimeoppgåver, la eg stor vekt på å leggje ut relevant litteratur i fillageret i Mitt UiB. Her fekk eg uvurderleg hjelp av Kristel Zilmer, som har eit stort lager av aktuelle runologiske artiklar. Desse kunne eg leggje ut i fillageret. Ettersom det var fleire studentar som ikkje tidlegare hadde skrive heimeoppgåver på universitetsnivå, utarbeidde eg ein nokså detaljert instruks som del av sensorrettleiinga. Denne instruksen tok sikte på at handverket skulle vere i orden, og at dokumentasjon og referanse til runeinnskrifter vart utført på akademisk vis. Sensorrettleiinga er vedlagd til orientering. Kurset var eksperimentelt og innebar utvikling av nye ressursar. For underteikna som faglærer omfatta det eit nytt, større kapittel om koding av runeinnskrifter i <i>The Menota Handbook</i> og ein ny

	Unicode-kompatibel runefont med rundt 250 teikn. For studentane omfatta det publisering i XML av utgåver av individuelle innskrifter, der det var stilt etter måten høge krav til metadata og til representasjon av innskriftene på tre nivå - faksimilært med runeteikn, diplomatarisk med translitterering til det latinske alfabetet og normalisert etter norrøn standardortografi. Publiseringa skjedde i eit nyoppretta runearkiv, der eg hadde god hjelp av Paul Meurer på Universitetsbiblioteket. Relevante lenker: https://www.menota.org/HB4_ch18.xml https://clarino.uib.no/menota-rune/catalogue Runefonten vil bli gjort offentleg tilgjengeleg på eit seinare tidspunkt. Den er no under sirkulasjon hos kollegaer i Norden. I Mitt UiB brukte eg kunngjeringsfunksjonen i omfattande grad, og eg la ut mykje relevant stoff i fillageret same stad.
Emne: Er emnet student-evaluert? Hva kom i så fall fram der? Program: Funn i eventuelle programsensorrapporter sist år.	Ja, eg fekk hjelp av administrasjonen til å sende ut eit anonymt evalueringsskjema til dei elleve studentane. Eg la inn fire opne spørsmål i skjemaet; det er opne svar eg meiner ein kan lære noko av, mykje meir enn avkryssingar etter ein skala på 1–5. Som vanleg ved evaluering var svarprosenten låg – det var berre to som svarte. Så langt desse svara rakk, var studentane godt nøgde med kurset. Ein student nemner behovet for innføringskurs i XML-koding. Juliane Tiemann, som no vikarierer i ei stilling ved Universitetsbiblioteket, har planar om å gjennomføre nettopp eit slikt kurs, truleg også på bakgrunn av at ho heldt eit liknande “ferskvarekurs” i diplomkoding vårsemesteret 2020. Eg trur dette kan fungere godt. I rapporten for 2020 (s. 5) framhevar programsensoren kursa på 200/300-nivå: “Ein særleg styrke ved norrøn filologi ved Universitetet i Bergen er dei sokalla ferskvarekurs, der dei tilsette utformar emne som til dømes er knytt til aktuelle forskingsprosjekt.” Dette kan eg vanskeleg seie meg usamd i, men det må også seiast at “ferskvarekurs” er særskilt arbeidskrevjande, og at dei færreste av dei blir gjevne meir enn ein gong. Med tanke på at studentane skal få varierte og ikkje overlappende kurs og at det kan vere studentar som følgjer faget heile vegen frå bachelor til master, bør ein neppe kjøre same kurset oftare enn kvart 5. år. I praksis har det knapt skjedd at eit ferskvarekurs er tilbode meir enn ein gong, etter det eg kjenner til.
Var det noe som ikke fungerte godt nok? Er det behov for å foreta justeringer eller sette inn tiltak for å forbedre emnet/ programmet? Hvilke?	Med tanke på at kurset måtte gjevast på zoom, opplevde eg at det fungerte så godt som ein kunne vente. Nokre av studentane etterlyste den uformelle kontakten ein har med andre studentar før, under og etter ei fysisk førelesing. Eg prøvde å kompensere for dette ved å la det vere litt rom for uhøgtidelege utvekslingar, noko som fall lett ettersom det var nokre uvanleg festlege studentar på kurset. Det er sjølv sagt ein fare for at dei frimodige studentane får for stor plass på kurset. Erfaringane på dette feltet var dei same som eg hadde på kurset NOFI101.

	Alle studentane på NOFI210 og NOFI250 fekk tilbod om tre rettleiingsmøte under arbeidet med sine individuelle semester- eller bacheloroppgåver. Dette gav verdifull, individuell kontakt. Eg søkte om midlar til støtteundervisning, kunngjort med kort frist rundt påsketider, og kunne engasjere dei to masterstudentane på kurset til å dele rettleiinga med meg. Det syntest eg fungerte godt, og eg trur det vart ein fint engasjement for dei to masterstudentane. Ettersom dei skulle skrive heimeeksamen utan rettleiing, mista dei ikkje noko tilbod gjennom dette engasjementet.
Andre kommentarer eller innspill	Det er uvisst kor omfattande bruk vi kjem til å gjere av digitale plattformer i dei komande semestera. For min del synest det best å kjøre heile kurset på zoom eller halde heile kurset som nærundervisning. Ei hybrid løysing med strøyming av nærundervisning til fjernstudentar er eg skeptisk til, og eg høyrer kollegaer uttalar seg negativt om ei slik løysing. Eksamensresultata var gode: A: 3 studentar B: 6 studentar C: 1 student Dette er eit høgt snitt, men studentgruppa var som nemnt svært motivert, og eg trur at den erfarne, eksterne sensoren, Kristel Zilmer, sikra at nivået var forsvarleg.

Bergen, 6. juli 2021

Odd Einar Høngen

Svar på evalueringsskjema utsendt i juni 2021 – to respondentar (A og B)

1. Kva var du mest fornøgd med i kurset?

A: Oppfølginga vi fekk, undervisninga var engasjerende og foreleserene dyktige.

B: Oppfølging og hjelp med hjemmearbeid.

2. Kva var du minst fornøgd med i kurset?

A: Var fornøgd med alt.

B: Ikke noe som jeg har vært lite fornøyd med.

3. Om kurset skal gjevast på nytt ved eit seinare høve, kva ville du ha gjort annleis?

A: Nada

B: Vanskelig å si grunnet coronasituasjonen som påvirket undervisningen, men vil tro at felles gjennomgang av grunnleggende koding med mulighet til å diskutere med medelever ville vært nyttig for de fleste.

4. Kva synest du at du har lært gjennom kurset og arbeidet med heimeoppgåva?

A: Mykje om runeinnskrifter, korleis ein koder dei, kva som trengs for å transkribere og kode ei runeinnskrift.

B: Jeg har lært de grunnleggende funksjonene til å opprette og redigere en xml fil og fra arbeidet med hjemmeoppgave, lest opp om metoder for datering av runeinnskrifter.

Sensorrettleiing for enkeltvurdering

Emnekode	NOFI210 og NOFI250 – Norrøn filologi særerne / bacheloroppgåve
Semester	V 2021
Lærer	Odd Einar Haugen
Emnetittel	Norske runeinnskrifter
Emneomtale	https://www.uib.no/emne/NOFI210 , https://www.uib.no/emne/NOFI250
Timeplan	https://tp.uio.no/uib/timeplan/timeplan.php?id=NOFI210&type=course&sort=week&sem=21v&lang=no
Litteraturliste	https://bibsys-d.alma.exlibrisgroup.com/leganto/readinglist/lists/7544492290002207?institute=47BIBSYS_UBB&auth=SAML

Mål

Målet med kursa NOFI210 og NOFI250 er at studentane skal få høve til ytterlegare fordjuping i norrønt, utover det dei oppnår på andre NOFI-kurs på bachelorprogrammet. Vidare er målet med desse emna at studenten skal få øving i å skrive eit sjølvstendig vitskapleg arbeid under rettleiing av faglærer. Oppgåvene skal ha ein eigenverdi innanfor bachelorstudiet, men dei skal også gje motivasjon for eit vidare studium på masternivå.

Læringsutbyte

Det allmenne læringsutbyttet går fram av emneplanen (sjå lenke under emneomtale ovanfor).

Pensum

Pensum er oppført i Leganto (sjå lenke under litteraturliste ovanfor).

Krav om aktivitet

Studenten skal gje ut minst ei runeinnskrift i XML-format etter Menotas standard i samsvar med kap. 18 av *The Menota Handbook*, v. 4.0 beta, https://www.menota.org/HB4_ch18.xml. Utgåva skal publiserast i Menotas nyoppretta runearkiv, <https://clarino.uib.no/menota-rune/catalogue>.

Eksamen

På emnet NOFI210 skal studenten skrive ei semesteroppgåve på 13–17 sider (26000–34000 teikn med mellomrom) og på emnet NOFI250 ei bacheloroppgåve på 17–23 sider (34000–46000 teikn med mellomrom). Litteraturliste og vedlegg (appendiks) kjem i tillegg til desse rammene. Emnet for oppgåva bestemmer studenten sjølv i samråd med faglærer, og alle får tilbod om rettleiing under arbeidet med oppgåva. Oppgåva blir vurdert av ein intern og ein ekstern sensor, og vurderinga blir avslutta med ein justerande, munnleg eksamen. Sjå emneplanane for nærmare detaljar.

Innhald

Kurset gjev ei brei innføring i norske runeinnskrifter og utgjeving og annotering av desse. Utgjevingsarbeidet skjer i XML-format med tanke på publisering i Menotas runearkiv. Medan ein stor del av utgjevingsarbeidet vil vere basert på eksisterande ressursar, slike som utgåvene i NlyR og for-midlinga i Runor-databasen, skal studentane arbeide sjølvstendig med transkripsjon i runeskrift (i den nyutvikla fonten *UNI Runes*), koding av særskilde trekk i innskriftene (usikker lesing, supplering, binderuner, løynderuner o.l.), morfologisk annotasjon, og eigne kommentarar.

Krav til utforminga av oppgåvene

Studentane har fått det følgjande notatet om korleis ein kan byggje opp ei heimeoppgåve om runeinnskrifter. Dei første fire punkta i notatet er summariske og skal ikkje forståast som noka tvangstrøye. Ulike oppgåver krev ulike disposisjonar.

1 Innleiing

I innleiinga bør du gjere klart kva som er føremålet med arbeidet ditt. Set gjerne opp det vi kallar ei problemstilling, dvs. det perspektivet du har på arbeidet. Det kan formulerast som eitt eller fleire forskningsspørsmål. Då får du fram det du vil med oppgåva.

2 Korpus

Fortel kva for materiale du ønskjer å byggje på; det er det vi kallar korpus. I ei runeoppgåve vil det typisk vere ei samling av runeinnskrifter – det vere seg dei som er å finne i ein bestemt bygning (t.d. ei kyrkje), som har eit bestemt innhald (t.d. minnesinnskrifter), som er frå ein bestemt periode eller region, e.l. Korpuset kan førast opp som ei liste med rune-signa, gjerne supplert med stad og datering. I eit appendiks kan du føre opp innskriftene i større detalj (sjå punkt 5 nedanfor).

3 Drøfting

I drøftinga (diskusjonen, gjennomgangen) brukar du materialet for å undersøkje det du har sett opp som problemstilling. Dette er vanlegvis den største delen av oppgåva, og det er i denne delen at du kan trekkje på korpuset og diskutere dette. Her kan det vere rom for illustrasjonar, figurar, tabellar o.l. Desse tel ikkje med i sidetalet.

4 Konklusjon

I konklusjonen bør du vende tilbake til dei spørsmåla du sette opp i innleiinga, og vise kva du har kome fram til. Ikkje ver redd for ein negativ konklusjon, dvs. at du ikkje kunne påvise det du trudde kunne vere tilfelle. Negative resultat kan vere like verdifulle som positive, sjølv om dei kan kjennast skuffande der og då.

Det er naturleg at du ser innleiinga og konklusjonen i samanheng når du nærmar deg avslutninga på arbeidet.

Som hovudregel skal du ikkje føre inn nye moment i konklusjonen, men du kan vise til at arbeidet ditt leier fram til nye spørsmål, at meir materiale kunne ha vore trekt inn e.l.

5 Appendiks

I appendikset (vedlegget) kan du slå deg laus og presentere korpuset i så stort omfang som du har lyst. Dette tel ikkje i det fastsette sidetalet. Om korpuset ikkje er for stort, kan du setje kvar innskrift opp i fire linjer, i samsvar med det vi har gjort i Menotas runearkiv. Om du har tid og tilgang, kan du supplere med ein illustrasjon. Eksempel:

N 58 || Li gard, Gausdal, Innlandet || ca. 1050–1100 || NlyR I, 118–123

𐌺𐌹𐌺𐌹𐌹𐌹 : 𐌺𐌹𐌹𐌹 : 𐌺𐌹𐌹𐌹 : 𐌹𐌹𐌹𐌹 : 𐌹 : 𐌹𐌹𐌹𐌹𐌹 : 𐌹𐌹

ailifr : alkr : bar : fiska : i : rauþu : sio

Eilifr elgr bar fiska í Rauðusjó

Eiliv Elg sette fiskar i Rausjøen

8 Kapittelinnndeling

I ei semesteroppgåve og i ei bacheloroppgåve bør det vere nokre mellomtitlar i samsvar med disposisjonen, men det er sjeldan behov for å setje dei opp på meir enn eitt nivå. Om du likevel ønskjer å dele inn meir detaljert, kan du bruke desimaltal, men helst ikkje på meir enn to nivå, 1.0, 1.1, 1.2, 2.0, 2.1, 2.2, 3.0, osv.

Lat gjerne mellomtitlane på det øvste nivået ha høgare skriftgrad enn den normale skrifta.

9 Sitat

Kortere sitat (inntil tre linjer) står i fortløpande tekst med sitatteikn. Lengre sitat kan du setje med blanklinje over og under, og dei skal stå uten sitatteikn. Hugs å lese nøye korrektur på alle sitat!

10 Litteraturreferansar

Som hovudregel skal litteraturreferansar førast inn i teksten etter forfattar/årstal-systemet. Etter navnet på forfatteren skal det stå publiseringsår og eventuelt sidetall:

Bjarne Fidjestøl (1982, 179–198) gjev utkast til ei liknande tolking.
Dette momentet førekjem også hos Olsen (1928 a).

11 Litteraturliste

Alle referansar i teksten skal førast opp i ei litteraturliste, som vist her. Bruk gjerne hengande innrykk i lista ("hanging indent") med eit innrykk på 5 mm, slik som her:

- Faarlund, Jan Terje. 2004. *The syntax of Old Norse. With a survey of the inflectional morphology and a complete bibliography*. Oxford: Oxford University Press.
- Fidjestøl, Bjarne. 1982. *Det norrøne fyrstediktet*. Øvre Ervik: Alvheim & Eide.
- Holm-Olsen, Ludvig, utg. 1983. *Konungs skuggsjá*. *Norrøne tekster*, 1. 2. rev. opplag. Oslo: Norsk Historisk Kjeldeskrift-Institutt.
- Indrebø, Gustav, utg. 1931. *Gamal norsk homiliebok*. Oslo: Kjeldeskriftfondet. – Optrykt, Oslo: Universitetsforlaget, 1966.
- Kgs. = *Konungs skuggsjá*. Utg. Ludvig Holm-Olsen. *Norrøne tekster*, 1. 2. rev. opplag. Oslo: Norsk Historisk Kjeldeskrift-Institutt, [1945] 1983.
- Laurentius saga*. Utg. Carl Richard Unger. *Heilagra manna sögur*, bd. 1, 422–432. Christiania: Bentzen, 1877.
- Magnús Már Lárusson. 1955. "Um Niðurstignings sögu." *Skírnir* 129: 159–168.
- NlyR = *Norges innskrifter med de yngre runer*. Utg. Magnus Olsen, Aslak Liestøl mfl. Bd. 1 (1941), Bd. 2 (1951), Bd. 3 (1954), bd. 4 (1957), bd. 5 (1960). Oslo: Norsk Historisk Kjeldeskrift-Institutt.
- Olsen, Magnus. 1928 a. "Et egdsk gårdsnavn." *Maal og Minne* 1928: 121–122.
- . 1928 b. "Gísla saga og helte diktningen." I: *Festskrift til Finnur Jónsson*, utg. Johannes Brøndum-Nielsen mfl., 6–14. København: Levin & Munksgaard.
- Salvesen, Astrid. 1971. *Gammelnorsk homiliebok*. Oversatt av Astrid Salvesen. Innledning og kommentarer ved Erik Gunnes. Oslo: Universitetsforlaget.
- Seim, Karin Fjellhammer. 1982. *Grafematisk analyse av en del runeinnskrifter fra Bryggen i Bergen*. Upubl. hovedfagsavh., Nordisk institutt, Universitetet i Bergen.

Merk at ein kan føre opp forkorta former i litteraturlista slik som med NlyR.

Eldre tekstar kan anten siterast og oppførast med tittel (eks. *Laurentius saga* ovanfor) eller med utgjevar (eks. Holm-Olsen). I det siste tilfellet kan ein gjerne føye til et “utg.” framfor utgjevarnamnet, f.eks.

Dette førekjem fleire gonger i den såkalla kjøpmannsbolken av *Konungs skuggsjá* (utg. Holm-Olsen 1983, 3–37).

Når referansen er til utgjevaren, bør dette også vere innførselen i litteraturlista:

Unger, Carl Richard, utg. 1877. *Laurentius saga*. I: *Heilagra manna sögur*, bd. 1, 422–432. Christiania: Bentzen.

Ei lengre og meir detaljert liste kan du finne under **Chicago forfatter-år** på denne nyttige nettsida:

<https://sokogskriv.no/referansestiler/chicago-forfatter-aar.html>

12 Notar

Du kan med fordel skrive oppgåva heilt utan bruk av notar. Om du likevel ønskjer å gjere det, bør du setje dei som fotnotar. Notane skal brukast til tilføyningar som ikkje lett får plass i den løpande teksten. Ettersom vi rår til bruken av forfattar-årstal-systemet, skal ikkje notane nyttast til litteraturreferansar.

13 Illustrasjonar, figurar og tabellar

Grafikk er med på å gjere oppgåva levande. Vi reknar med tre hovudtypar:

Illustrasjoner er bilete eller avteikningar av gjenstandar som er omtalte i teksten – i vår samanheng typisk ei runeinnskrift. Dei skal nummererast (Ill. 1, 2, 3 osv.), og dei skal alltid ha ein kort, forklarande tekst (billettekst, engelsk: *caption*).

Figurar er modellar, skisser, grafar osv. Figurar skal nummererast (Fig. 1, 2, 3 osv.), og dei skal alltid ha ein kort, forklarande tekst.

Tabellar er oppstillingar av tekst og tal i rader og kolonnar. Den første rada i tabellen gjev som regel ei forklaring av innhaldet i kvar kolonne. Tabellar skal nummererast (Tab. 1, 2, 3 osv.), og dei skal alltid ha ein kort, forklarande tekst. Denne vil normalt bli sett under tabellen, på same måte som ved illustrasjonar og figurar.

Tabellane bør planleggjast slik at dei får plass på ei side, helst utan at dei må vendast 90°. Bruk aldri mellomromstasten til å setje opp tekst i kolonnar. Til det føremålet skal ein anten bruke tabulatoren eller tabellfunksjonen i tekstbehandlingsprogrammet.

14 Innpassing og kjelder for illustrasjonar, figurar og tabellar

Illustrasjonar, figurar og tabellar skal omtalast med vendingar av typen “Ill. 1 viser at...”, “som vist i ill. 1”. Unngå bruk av kolon, f.eks. “Dette ser vi i denne illustrasjonen: ...”. Under den typografiske tilpassinga av oppgåva kan det vere nødvendig å flytte ein illustrasjon, figur eller tabell litt framover eller bakover for å få ei god sideutnytting.

Hugs å gje opp kjelder til illustrasjonar og figurar.

15 Avsnittstype

Avsnitt i løpande tekst kan med fordel markerast med tabulatorinnrykk (ikkje bruk mellomroms-tasten), utan blanklinje. Slik er det gjort i akkurat dette punktet.

Vi rår til 5 mm som standard tabulatorinnrykk. Då dannar innrykket eit kvadrat. Microsoft Word har av ein eller annan uforståeleg grunn eit standard tabulatorinnrykk på ein halv tomme, dvs. 12,7 mm. Det er altfor mykje.

Alternativt kan du bruke såkalla amerikanske avsnitt, dvs. blanklinje utan innrykk, slik som det er gjort i dette notatet – bortsett frå akkurat i punkt 15. Om du vel avsnitt med blanklinje, kan du setje denne i om lag halv høgd av normale linjer, slik at det ikkje blir for mykje luft på kvar side.

16 Utheving – kursiv og feit

Utheving i løpande tekst skjer normalt med kursiv, unntaksvis også med feit. Unngå understreking, og bruk feit kursiv med varsemd. Translitterering av runer bør som før nemnt stå i feit skrift.

Kursiv blir også brukt for titlar på bøker og tidsskrift, både i løpande tekst og i litteraturlista (sjå døme under punkt 11 ovanfor).

Vedlegg: Universitets- og høyskolerådets generelle, kvalitative karakterbeskrivelser

Karakter	Beskrivelse	Generell, ikke fagspesifikk beskrivelse av vurderingskriterier
Grade	Description	General, qualitative description of valuation criteria
A	Fremragende	Fremragende prestasjon som klart utmerker seg. Kandidaten viser svært god vurderingsevne og stor grad av selvstendighet.
	Excellent	An excellent performance, clearly outstanding. The candidate demonstrates excellent judgement and a very high degree of independent thinking.
B	Meget god	Meget god prestasjon. Kandidaten viser meget god vurderingsevne og selvstendighet.
	Very good	A very good performance. The candidate demonstrates sound judgement and a high degree of independent thinking.
C	God	Jevnt god prestasjon som er tilfredsstillende på de fleste områder. Kandidaten viser god vurderingsevne og selvstendighet på de viktigste områdene.
	Good	A good performance in most areas. The candidate demonstrates a reasonable degree of judgement and independent thinking in the most important areas.
D	Nokså god	En akseptabel prestasjon med noen vesentlige mangler. Kandidaten viser en viss grad av vurderingsevne og selvstendighet.
	Satisfactory	A satisfactory performance, but with significant shortcomings. The candidate demonstrates a limited degree of judgement and independent thinking.
E	Tilstrekkelig	Prestasjonen tilfredsstiller minimumskravene, men heller ikke mer. Kandidaten viser liten vurderingsevne og selvstendighet.
	Sufficient	A performance that meets the minimum criteria, but no more. The candidate demonstrates a very limited degree of judgement and independent thinking.
F	Ikke bestått	Prestasjon som ikke tilfredsstiller de faglige minimumskravene. Kandidaten viser både manglende vurderingsevne og selvstendighet.
	Fail	A performance that does not meet the minimum academic criteria. The candidate demonstrates an absence of both judgement and independent thinking.

Egenvurdering på emne- og programnivå

Emnenivå: Fylles ut av emneansvarlig (i dette tilfelle av faglærer)

Programnivå: Fylles ut av programstyreleder (fagkoordinator)

Emne/program	NOFI210/250/302: Norske runeinnskrifter (15 stp.) Dette kurset vart gjeve for dei tre emna NOFI210, NOFI250 og NOFI302. Undervisninga var felles for alle studentane som deltok, men eksamensordninga var i samsvar med dei enkelte emna. Det innebar at dei sju studentane i NOFI210 skreiv ei rettleidd semesteroppgåve, den eine studenten i NOFI250 ei rettleidd bacheloroppgåve, og dei to studentane i NOFI302 ei sjudagars heimeoppgåve utan rettleiing. For alle var eksamen avslutta med justerande munnleg.
År	2021 (vår)
Emneansvarlig/ Programstyreleder (fagkoordinator)	Emneansvarleg. Odd Einar Haugen Faglærer: Odd Einar Haugen – med støtte av Robert K. Paulsen (Bergen) og bidrag av Kristel Zilmer (Oslo), Michelle Waldispühl (Göteborg), Alicia Fornés (Barcelona), Paola Peratello (Verona) og Elisabeth Magin (Nottingham/Göttingen). Fagkoordinator: Frode H. Pedersen
Samlet vurdering av gjennomføringen av emnet/programmet	Det var elleve registrerte studentar på kurset (av desse tok ti eksamen) og fleire deltakande gjester, både lokalt og frå Oslo, Praha og Verona. Det er sjeldan at eg har hatt ei såpass stor og dertil dyktig gruppe studentar på eit kurs på 200- og 300-nivå. Eg tok ein kalkulert risiko ved å oppmode fire heilt ferske programstudentar i norrøn filologi til å delta under dispensasjon, og dette fungerte (til alt hell!) godt. Bakgrunnen var at eg hadde møtt dei under NORD100 i det føregåande semesteret og oppdaga kor motiverte dei var. Ettersom kurset gjekk digitalt gjennom heile semesteret og det var vanskeleg for studentane å få tilgang til biblioteksressursane med tanke på deira heimeoppgåver, la eg stor vekt på å leggje ut relevant litteratur i fillageret i Mitt UiB. Her fekk eg uvurderleg hjelp av Kristel Zilmer, som har eit stort lager av aktuelle runologiske artiklar. Desse kunne eg leggje ut i fillageret. Ettersom det var fleire studentar som ikkje tidlegare hadde skrive heimeoppgåver på universitetsnivå, utarbeidde eg ein nokså detaljert instruks som del av sensorrettleiinga. Denne instruksen tok sikte på at handverket skulle vere i orden, og at dokumentasjon og referanse til runeinnskrifter vart utført på akademisk vis. Sensorrettleiinga er vedlagd til orientering. Kurset var eksperimentelt og innebar utvikling av nye ressursar. For underteikna som faglærer omfatta det eit nytt, større kapittel om koding av runeinnskrifter i <i>The Menota Handbook</i> og ein ny

	Unicode-kompatibel runefont med rundt 250 teikn. For studentane omfatta det publisering i XML av utgåver av individuelle innskrifter, der det var stilt etter måten høge krav til metadata og til representasjon av innskriftene på tre nivå - faksimilært med runeteikn, diplomatarisk med translitterering til det latinske alfabetet og normalisert etter norrøn standardortografi. Publiseringa skjedde i eit nyoppretta runearkiv, der eg hadde god hjelp av Paul Meurer på Universitetsbiblioteket. Relevante lenker: https://www.menota.org/HB4_ch18.xml https://clarino.uib.no/menota-rune/catalogue Runefonten vil bli gjort offentleg tilgjengeleg på eit seinare tidspunkt. Den er no under sirkulasjon hos kollegaer i Norden. I Mitt UiB brukte eg kunngjeringsfunksjonen i omfattande grad, og eg la ut mykje relevant stoff i fillageret same stad.
Emne: Er emnet student-evaluert? Hva kom i så fall fram der? Program: Funn i eventuelle programsensorrapporter sist år.	Ja, eg fekk hjelp av administrasjonen til å sende ut eit anonymt evalueringsskjema til dei elleve studentane. Eg la inn fire opne spørsmål i skjemaet; det er opne svar eg meiner ein kan lære noko av, mykje meir enn avkryssingar etter ein skala på 1–5. Som vanleg ved evaluering var svarprosenten låg – det var berre to som svarte. Så langt desse svara rakk, var studentane godt nøgde med kurset. Ein student nemner behovet for innføringskurs i XML-koding. Juliane Tiemann, som no vikarierer i ei stilling ved Universitetsbiblioteket, har planar om å gjennomføre nettopp eit slikt kurs, truleg også på bakgrunn av at ho heldt eit liknande “ferskvarekurs” i diplomkoding vårsemesteret 2020. Eg trur dette kan fungere godt. I rapporten for 2020 (s. 5) framhevar programsensoren kursa på 200/300-nivå: “Ein særleg styrke ved norrøn filologi ved Universitetet i Bergen er dei sokalla ferskvarekursa, der dei tilsette utformar emne som til dømes er knytt til aktuelle forskingsprosjekt.” Dette kan eg vanskeleg seie meg usamd i, men det må også seiast at “ferskvarekursa” er særskilt arbeidskrevjande, og at dei færreste av dei blir gjevne meir enn ein gong. Med tanke på at studentane skal få varierte og ikkje overlappende kurs og at det kan vere studentar som følgjer faget heile vegen frå bachelor til master, bør ein neppe kjøre same kurset oftare enn kvart 5. år. I praksis har det knapt skjedd at eit ferskvarekurs er tilbode meir enn ein gong, etter det eg kjenner til.
Var det noe som ikke fungerte godt nok? Er det behov for å foreta justeringer eller sette inn tiltak for å forbedre emnet/ programmet? Hvilke?	Med tanke på at kurset måtte gjevast på zoom, opplevde eg at det fungerte så godt som ein kunne vente. Nokre av studentane etterlyste den uformelle kontakten ein har med andre studentar før, under og etter ei fysisk førelesing. Eg prøvde å kompensere for dette ved å la det vere litt rom for uhøgtidelege utvekslingar, noko som fall lett ettersom det var nokre uvanleg festlege studentar på kurset. Det er sjølv sagt ein fare for at dei frimodige studentane får for stor plass på kurset. Erfaringane på dette feltet var dei same som eg hadde på kurset NOFI101.

	Alle studentane på NOFI210 og NOFI250 fekk tilbod om tre rettleiingsmøte under arbeidet med sine individuelle semester- eller bacheloroppgåver. Dette gav verdifull, individuell kontakt. Eg søkte om midlar til støtteundervisning, kunngjort med kort frist rundt påsketider, og kunne engasjere dei to masterstudentane på kurset til å dele rettleiinga med meg. Det syntest eg fungerte godt, og eg trur det vart ein fint engasjement for dei to masterstudentane. Ettersom dei skulle skrive heimeeksamen utan rettleiing, mista dei ikkje noko tilbod gjennom dette engasjementet.
Andre kommentarer eller innspill	Det er uvisst kor omfattande bruk vi kjem til å gjere av digitale plattformer i dei komande semestera. For min del synest det best å kjøre heile kurset på zoom eller halde heile kurset som nærundervisning. Ei hybrid løysing med strøyming av nærundervisning til fjernstudentar er eg skeptisk til, og eg høyrer kollegaer uttalar seg negativt om ei slik løysing. Eksamensresultata var gode: A: 3 studentar B: 6 studentar C: 1 student Dette er eit høgt snitt, men studentgruppa var som nemnt svært motivert, og eg trur at den erfarne, eksterne sensoren, Kristel Zilmer, sikra at nivået var forsvarleg.

Bergen, 6. juli 2021

Odd Einar Høngen

Svar på evalueringsskjema utsendt i juni 2021 – to respondentar (A og B)

1. Kva var du mest fornøgd med i kurset?

A: Oppfølginga vi fekk, undervisninga var engasjerende og foreleserene dyktige.

B: Oppfølging og hjelp med hjemmearbeid.

2. Kva var du minst fornøgd med i kurset?

A: Var fornøgd med alt.

B: Ikke noe som jeg har vært lite fornøyd med.

3. Om kurset skal gjevast på nytt ved eit seinare høve, kva ville du ha gjort annleis?

A: Nada

B: Vanskelig å si grunnet coronasituasjonen som påvirket undervisningen, men vil tro at felles gjennomgang av grunnleggende koding med mulighet til å diskutere med medelever ville vært nyttig for de fleste.

4. Kva synest du at du har lært gjennom kurset og arbeidet med heimeoppgåva?

A: Mykje om runeinnskrifter, korleis ein koder dei, kva som trengs for å transkribere og kode ei runeinnskrift.

B: Jeg har lært de grunnleggende funksjonene til å opprette og redigere en xml fil og fra arbeidet med hjemmeoppgave, lest opp om metoder for datering av runeinnskrifter.

Sensorretteiing for enkeltvurdering

Emnekode	NOFI210 og NOFI250 – Norrøn filologi særerne / bacheloroppgåve
Semester	V 2021
Lærer	Odd Einar Haugen
Emnetittel	Norske runeinnskrifter
Emneomtale	https://www.uib.no/emne/NOFI210 , https://www.uib.no/emne/NOFI250
Timeplan	https://tp.uio.no/uib/timeplan/timeplan.php?id=NOFI210&type=course&sort=week&sem=21v&lang=no
Litteraturliste	https://bibsys-d.alma.exlibrisgroup.com/leganto/readinglist/lists/7544492290002207?institute=47BIBSYS_UBB&auth=SAML

Mål

Målet med kursa NOFI210 og NOFI250 er at studentane skal få høve til ytterlegare fordjuping i norrønt, utover det dei oppnår på andre NOFI-kurs på bachelorprogrammet. Vidare er målet med desse emna at studenten skal få øving i å skrive eit sjølvstendig vitskapleg arbeid under rettleiing av faglærer. Oppgåvene skal ha ein eigenverdi innanfor bachelorstudiet, men dei skal også gje motivasjon for eit vidare studium på masternivå.

Læringsutbyte

Det allmenne læringsutbyttet går fram av emneplanen (sjå lenke under emneomtale ovanfor).

Pensum

Pensum er oppført i Leganto (sjå lenke under litteraturliste ovanfor).

Krav om aktivitet

Studenten skal gje ut minst ei runeinnskrift i XML-format etter Menotas standard i samsvar med kap. 18 av *The Menota Handbook*, v. 4.0 beta, https://www.menota.org/HB4_ch18.xml. Utgåva skal publiserast i Menotas nyoppretta runearkiv, <https://clarino.uib.no/menota-rune/catalogue>.

Eksamen

På emnet NOFI210 skal studenten skrive ei semesteroppgåve på 13–17 sider (26000–34000 teikn med mellomrom) og på emnet NOFI250 ei bacheloroppgåve på 17–23 sider (34000–46000 teikn med mellomrom). Litteraturliste og vedlegg (appendiks) kjem i tillegg til desse rammene. Emnet for oppgåva bestemmer studenten sjølv i samråd med faglærer, og alle får tilbod om rettleiing under arbeidet med oppgåva. Oppgåva blir vurdert av ein intern og ein ekstern sensor, og vurderinga blir avslutta med ein justerande, munnleg eksamen. Sjå emneplanane for nærmare detaljar.

Innhald

Kurset gjev ei brei innføring i norske runeinnskrifter og utgjeving og annotering av desse. Utgjeivingsarbeidet skjer i XML-format med tanke på publisering i Menotas runearkiv. Medan ein stor del av utgjeivingsarbeidet vil vere basert på eksisterande ressursar, slike som utgåvene i NlyR og for-midlinga i Runor-databasen, skal studentane arbeide sjølvstendig med transkripsjon i runeskrift (i den nyutvikla fonten *UNI Runes*), koding av særskilde trekk i innskriftene (usikker lesing, supplerings, binderuner, løynderuner o.l.), morfologisk annotasjon, og eigne kommentarar.

Krav til utforminga av oppgåvene

Studentane har fått det følgjande notatet om korleis ein kan byggje opp ei heimeoppgåve om runeinnskrifter. Dei første fire punkta i notatet er summariske og skal ikkje forståast som noka tvangstrøye. Ulike oppgåver krev ulike disposisjonar.

1 Innleiing

I innleiinga bør du gjere klart kva som er føremålet med arbeidet ditt. Set gjerne opp det vi kallar ei problemstilling, dvs. det perspektivet du har på arbeidet. Det kan formulerast som eitt eller fleire forskningsspørsmål. Då får du fram det du vil med oppgåva.

2 Korpus

Fortel kva for materiale du ønskjer å byggje på; det er det vi kallar korpus. I ei runeoppgåve vil det typisk vere ei samling av runeinnskrifter – det vere seg dei som er å finne i ein bestemt bygning (t.d. ei kyrkje), som har eit bestemt innhald (t.d. minnesinnskrifter), som er frå ein bestemt periode eller region, e.l. Korpuset kan førast opp som ei liste med rune-signa, gjerne supplert med stad og datering. I eit appendiks kan du føre opp innskriftene i større detalj (sjå punkt 5 nedanfor).

3 Drøfting

I drøftinga (diskusjonen, gjennomgangen) brukar du materialet for å undersøkje det du har sett opp som problemstilling. Dette er vanlegvis den største delen av oppgåva, og det er i denne delen at du kan trekkje på korpuset og diskutere dette. Her kan det vere rom for illustrasjonar, figurar, tabellar o.l. Desse tel ikkje med i sidetalet.

4 Konklusjon

I konklusjonen bør du vende tilbake til dei spørsmåla du sette opp i innleiinga, og vise kva du har kome fram til. Ikkje ver redd for ein negativ konklusjon, dvs. at du ikkje kunne påvise det du trudde kunne vere tilfelle. Negative resultat kan vere like verdifulle som positive, sjølv om dei kan kjennast skuffande der og då.

Det er naturleg at du ser innleiinga og konklusjonen i samanheng når du nærmar deg avslutninga på arbeidet.

Som hovudregel skal du ikkje føre inn nye moment i konklusjonen, men du kan vise til at arbeidet ditt leier fram til nye spørsmål, at meir materiale kunne ha vore trekt inn e.l.

5 Appendiks

I appendikset (vedlegget) kan du slå deg laus og presentere korpuset i så stort omfang som du har lyst. Dette tel ikkje i det fastsette sidetalet. Om korpuset ikkje er for stort, kan du setje kvar innskrift opp i fire linjer, i samsvar med det vi har gjort i Menotas runearkiv. Om du har tid og tilgang, kan du supplere med ein illustrasjon. Eksempel:

N 58 || Li gard, Gausdal, Innlandet || ca. 1050–1100 || NlyR I, 118–123

𐌺𐌹𐌺𐌹𐌹𐌹 : 𐌺𐌹𐌹𐌹 : 𐌺𐌹𐌹𐌹 : 𐌹𐌹𐌹𐌹 : 𐌹 : 𐌹𐌹𐌹𐌹𐌹 : 𐌹𐌹

ailifr : alkr : bar : fiska : i : rauþu : sio

Eilifr elgr bar fiska í Rauðusjó

Eiliv Elg sette fiskar i Rausjøen

Ill. 1. Avteikning av N 58 ved Chr. A. Lange (1833). Frå Runearkivet, Kulturhistorisk museum, Universitetet i Oslo.

6 Fontar

Du vil ganske sikkert få bruke for ein font med runeteikn. Kanskje er Gullskoen tilstrekkeleg – den har runeteikna plasserte på dei tastane der du stort sett kan vente å finne dei. Og dei som du ikkje finn, kan du taste inn med “Set inn symbol” e.l.

Fontar finn du i Mitt UiB, **Filer > Fontar**.

Translittereringa plar vi setje i feit skrift, slik som i eksempelet i punkt 5. Når du siterer ei eller nokre få runer, kan du gjerne gje translittereringa rett etterpå:

Det er fleire døme på at ʀ k er brukt, der ein skulle ha venta den punkterte runa ʀ̥ g.

Ver merksam på at fonten *Gullskoen* (og *Gullhornet*) kan stå med runeteikn i fontmenyen, altså slik:

7 Skriftgrad, linjeavstand, margar og paginering

Ta sikte på å lage godt leselege og gjerne litt luftige sider, men pass på at talet på teikn ikkje blir for høgt. Det er dette du skal målast på, ikkje sidetalet. Du kan gjerne avslutte oppgåva med talet på teikn med mellomrom i ein diskret parentes. Microsoft Word og andre program tel for deg! Semesteroppgåva skal ha 26000–34000 teikn med mellomrom, bacheloroppgåva 34000–46000 teikn med mellomrom. Litteraturlista og eit eventuelt appendiks tel ikkje med.

Bruk gjerne 11 eller 12 punkt skrift (avhengig av fonten), lat linjeavstanden vere 15–16 punkt, og margane 25–30 mm på alle kantar (kanskje litt meir i den nedre margen). Hugs at oppgåva skal vere paginert.

Det er ei smakssak om du vil ha laus høgremarg (som her) eller rett høgremarg (justert sats). I det siste tilfellet bør du sjekke orddeling (bindestrekane i høgremarg).

8 Kapittelinnndeling

I ei semesteroppgåve og i ei bacheloroppgåve bør det vere nokre mellomtitlar i samsvar med disposisjonen, men det er sjeldan behov for å setje dei opp på meir enn eitt nivå. Om du likevel ønskjer å dele inn meir detaljert, kan du bruke desimaltal, men helst ikkje på meir enn to nivå, 1.0, 1.1, 1.2, 2.0, 2.1, 2.2, 3.0, osv.

Lat gjerne mellomtitlane på det øvste nivået ha høgare skriftgrad enn den normale skrifta.

9 Sitat

Kortere sitat (inntil tre linjer) står i fortløpande tekst med sitatteikn. Lengre sitat kan du setje med blanklinje over og under, og dei skal stå uten sitatteikn. Hugs å lese nøye korrektur på alle sitat!

10 Litteraturreferansar

Som hovudregel skal litteraturreferansar førast inn i teksten etter forfattar/årstal-systemet. Etter navnet på forfatteren skal det stå publiseringsår og eventuelt sidetall:

Bjarne Fidjestøl (1982, 179–198) gjev utkast til ei liknande tolking.
Dette momentet førekjem også hos Olsen (1928 a).

11 Litteraturliste

Alle referansar i teksten skal førast opp i ei litteraturliste, som vist her. Bruk gjerne hengande innrykk i lista ("hanging indent") med eit innrykk på 5 mm, slik som her:

Faarlund, Jan Terje. 2004. *The syntax of Old Norse. With a survey of the inflectional morphology and a complete bibliography*. Oxford: Oxford University Press.

Fidjestøl, Bjarne. 1982. *Det norrøne fyrstediktet*. Øvre Ervik: Alvheim & Eide.

Holm-Olsen, Ludvig, utg. 1983. *Konungs skuggsjá*. *Norrøne tekster*, 1. 2. rev. opplag. Oslo: Norsk Historisk Kjeldeskrift-Institutt.

Indrebø, Gustav, utg. 1931. *Gamal norsk homiliebok*. Oslo: Kjeldeskriftfondet. – Opptrykt, Oslo: Universitetsforlaget, 1966.

Kgs. = *Konungs skuggsjá*. Utg. Ludvig Holm-Olsen. *Norrøne tekster*, 1. 2. rev. opplag. Oslo: Norsk Historisk Kjeldeskrift-Institutt, [1945] 1983.

Laurentius saga. Utg. Carl Richard Unger. *Heilagra manna sögur*, bd. 1, 422–432. Christiania: Bentzen, 1877.

Magnús Már Lárusson. 1955. "Um Niðurstignings sögu." *Skírnir* 129: 159–168.

NlyR = *Norges innskrifter med de yngre runer*. Utg. Magnus Olsen, Aslak Liestøl mfl. Bd. 1 (1941), Bd. 2 (1951), Bd. 3 (1954), bd. 4 (1957), bd. 5 (1960). Oslo: Norsk Historisk Kjeldeskrift-Institutt.

Olsen, Magnus. 1928 a. "Et egdsk gårdsnavn." *Maal og Minne* 1928: 121–122.

———. 1928 b. "Gísla saga og helte diktningen." I: *Festskrift til Finnur Jónsson*, utg. Johannes Brøndum-Nielsen mfl., 6–14. København: Levin & Munksgaard.

Salvesen, Astrid. 1971. *Gammelnorsk homiliebok*. Oversatt av Astrid Salvesen. Innledning og kommentarer ved Erik Gunnes. Oslo: Universitetsforlaget.

Seim, Karin Fjellhammer. 1982. *Grafematisk analyse av en del runeinnskrifter fra Bryggen i Bergen*. Upubl. hovedfagsavh., Nordisk institutt, Universitetet i Bergen.

Merk at ein kan føre opp forkorta former i litteraturlista slik som med NlyR.

Eldre tekstar kan anten siterast og oppførast med tittel (eks. *Laurentius saga* ovanfor) eller med utgjevar (eks. Holm-Olsen). I det siste tilfellet kan ein gjerne føye til et “utg.” framfor utgjevarnamnet, f.eks.

Dette førekjem fleire gonger i den såkalla kjøpmannsbolken av *Konungs skuggsjá* (utg. Holm-Olsen 1983, 3–37).

Når referansen er til utgjevaren, bør dette også vere innførselen i litteraturlista:

Unger, Carl Richard, utg. 1877. *Laurentius saga*. I: *Heilagra manna sögur*, bd. 1, 422–432. Christiania: Bentzen.

Ei lengre og meir detaljert liste kan du finne under **Chicago forfatter-år** på denne nyttige nettsida:

<https://sokogskriv.no/referansestiler/chicago-forfatter-aar.html>

12 Notar

Du kan med fordel skrive oppgåva heilt utan bruk av notar. Om du likevel ønskjer å gjere det, bør du setje dei som fotnotar. Notane skal brukast til tilføyningar som ikkje lett får plass i den løpande teksten. Ettersom vi rår til bruken av forfattar-årstal-systemet, skal ikkje notane nyttast til litteraturreferansar.

13 Illustrasjonar, figurar og tabellar

Grafikk er med på å gjere oppgåva levande. Vi reknar med tre hovudtypar:

Illustrasjoner er bilete eller avteikningar av gjenstandar som er omtalte i teksten – i vår samanheng typisk ei runeinnskrift. Dei skal nummererast (Ill. 1, 2, 3 osv.), og dei skal alltid ha ein kort, forklarande tekst (billettekst, engelsk: *caption*).

Figurar er modellar, skisser, grafar osv. Figurar skal nummererast (Fig. 1, 2, 3 osv.), og dei skal alltid ha ein kort, forklarande tekst.

Tabellar er oppstillingar av tekst og tal i rader og kolonnar. Den første rada i tabellen gjev som regel ei forklaring av innhaldet i kvar kolonne. Tabellar skal nummererast (Tab. 1, 2, 3 osv.), og dei skal alltid ha ein kort, forklarande tekst. Denne vil normalt bli sett under tabellen, på same måte som ved illustrasjonar og figurar.

Tabellane bør planleggjast slik at dei får plass på ei side, helst utan at dei må vendast 90°. Bruk aldri mellomromstasten til å setje opp tekst i kolonnar. Til det føremålet skal ein anten bruke tabulatoren eller tabellfunksjonen i tekstbehandlingsprogrammet.

14 Innpassing og kjelder for illustrasjonar, figurar og tabellar

Illustrasjonar, figurar og tabellar skal omtalast med vendingar av typen “Ill. 1 viser at...”, “som vist i ill. 1”. Unngå bruk av kolon, f.eks. “Dette ser vi i denne illustrasjonen: ...”. Under den typografiske tilpassinga av oppgåva kan det vere nødvendig å flytte ein illustrasjon, figur eller tabell litt framover eller bakover for å få ei god sideutnytting.

Hugs å gje opp kjelder til illustrasjonar og figurar.

15 Avsnittstype

Avsnitt i løpande tekst kan med fordel markerast med tabulatorinnrykk (ikkje bruk mellomroms-tasten), utan blanklinje. Slik er det gjort i akkurat dette punktet.

Vi rår til 5 mm som standard tabulatorinnrykk. Då dannar innrykket eit kvadrat. Microsoft Word har av ein eller annan uforståeleg grunn eit standard tabulatorinnrykk på ein halv tomme, dvs. 12,7 mm. Det er altfor mykje.

Alternativt kan du bruke såkalla amerikanske avsnitt, dvs. blanklinje utan innrykk, slik som det er gjort i dette notatet – bortsett frå akkurat i punkt 15. Om du vel avsnitt med blanklinje, kan du setje denne i om lag halv høgd av normale linjer, slik at det ikkje blir for mykje luft på kvar side.

16 Utheving – kursiv og feit

Utheving i løpande tekst skjer normalt med kursiv, unntaksvis også med feit. Unngå understreking, og bruk feit kursiv med varsemd. Translitterering av runer bør som før nemnt stå i feit skrift.

Kursiv blir også brukt for titlar på bøker og tidsskrift, både i løpande tekst og i litteraturlista (sjå døme under punkt 11 ovanfor).

Vedlegg: Universitets- og høyskolerådets generelle, kvalitative karakterbeskrivelser

Karakter	Beskrivelse	Generell, ikke fagspesifikk beskrivelse av vurderingskriterier
Grade	Description	General, qualitative description of valuation criteria
A	Fremragende	Fremragende prestasjon som klart utmerker seg. Kandidaten viser svært god vurderingsevne og stor grad av selvstendighet.
	Excellent	An excellent performance, clearly outstanding. The candidate demonstrates excellent judgement and a very high degree of independent thinking.
B	Meget god	Meget god prestasjon. Kandidaten viser meget god vurderingsevne og selvstendighet.
	Very good	A very good performance. The candidate demonstrates sound judgement and a high degree of independent thinking.
C	God	Jevnt god prestasjon som er tilfredsstillende på de fleste områder. Kandidaten viser god vurderingsevne og selvstendighet på de viktigste områdene.
	Good	A good performance in most areas. The candidate demonstrates a reasonable degree of judgement and independent thinking in the most important areas.
D	Nokså god	En akseptabel prestasjon med noen vesentlige mangler. Kandidaten viser en viss grad av vurderingsevne og selvstendighet.
	Satisfactory	A satisfactory performance, but with significant shortcomings. The candidate demonstrates a limited degree of judgement and independent thinking.
E	Tilstrekkelig	Prestasjonen tilfredsstiller minimumskravene, men heller ikke mer. Kandidaten viser liten vurderingsevne og selvstendighet.
	Sufficient	A performance that meets the minimum criteria, but no more. The candidate demonstrates a very limited degree of judgement and independent thinking.
F	Ikke bestått	Prestasjon som ikke tilfredsstiller de faglige minimumskravene. Kandidaten viser både manglende vurderingsevne og selvstendighet.
	Fail	A performance that does not meet the minimum academic criteria. The candidate demonstrates an absence of both judgement and independent thinking.